

BORKOVIĆ DANILO

u š i t e l j

Rođen je 1920. godine u Turjaku opština Bosanska Gradiska od oca Mihajla i majke Stake. Otac mu je bio Šumar.

Nišu gimnaziju završio je u Bos. Gradiskoi završio je 1935. godine, a potom se upisao u Učiteljsku školu u Banja Luci gdje je završio I razred. Zabranjen mu je upis u II razred, jer njegovi napredni stavovi i ideje nisu bile u skladu sa stavovima uprave škole. Prešao je u Učiteljsku školu u Sarajevu, koji je završio 1940 godine i odmah postavljen za učitelja u selo Šiprage opš. Kotor Varoš.

Pristupio je vrlo mlad naprednom omladinskom pokretu, pa je kao napredan i aktivan omladinac postao član SKOJ-a u Sarajevu 1939. godine.

Školovao se pod teškim uslovima. Najstariji od šestoro djece u roditelja, mali seljački posjed i skromna plata oca Šumara mogli su da mu obezbijede ono najosnovnije za život.

Školska ferija provodio je kod kuće u Turjaku, stalno je obilazio sela i vrlo mlad počeo da djeluje među seljacima. Njegov utjecaj u njegovom i susjednim selima bio je vrlo veliki. Donosio je naprednu literaturu, poneki letak i davao seljacima na čitanje, okupljao omladinu u sportskim aktivnostima i aktivno i organizovano djelovao sa drugim naprednim srednjoškolcima u selima Potkozarja na unapređjenju sela, podizanju svijesti seljaka i seljačke omladine.

Okupacija naše zemlje ^{aprila 1941} ~~aprila 1941~~ ga je kao učitelja u selu Šipragama (opš. Kotor Varoš), odakle su ga ustaške vlasti protjerale u maju mjesecu 1941. godine. Dolaskom u rodni kraj povukao se u ilegalnost i odmah počeo da djeluje među seljacima kod kojih je uživao velike povjerenje i imao veliki uticaj. Savjetovao ih je da sakrivaju oružje, da se ne odazivaju na pozive ustaških vlasti i slično.

Kratko vrijeme nakon protjerivanja Danila, ustaše su došle i otjerale Danilovog oca Mihajla i ubili ga u tvrđavi Kastel u Banja Luci, a Danila nisu našli, jer se on vješto skrivao.

Jedan je od organizatora ustanka u ovom kraju Potkosaerja. U podizanju ustanka radi neumorno, djeluje politički, okuplja seljake, upoznaje ih sa Odlukom Komunističke partije o dizanju ustanka i o ciljevima borbe. Zahvaljujući takvom njegovom radu i nekoliko njegovih drugova, odmah se cijela Potkosaerje opredjelilo za NOB-a. Danilo je među prvima stupio u Drugi krajiški narodnoslobodilački partizanski odred na Kozari. Kao kandidat orinljen je 1941. godine za člana KPJ.

U Odredu je bio zadužen za politički rad, pošto je bio školovan, ljudima prisan i neposredan, Koncem 1941. godine postavljan je za političkog komesara III. čete Drugog krajiškog odreda. Među borcima je razvio živ politički rad i formirao jake organizacije SKOJ-a. Pored toga politički je djelovao i u selima, povremeno dolazeći sa borcima, održavao konferencije i učestvovao u izboru seoskih odbora, upoznavao ih sa zadacima.

Bio je vrlo hrabar borac i u svemu je služio za primjer drugima. Istakao se u mnogim borbama (Mrakovica, Podgradci, Turjak). Junački je pao u slavnoj Kozarskoj ofanzivi 4/5 jula 1942. godine na Petriji u proboju neprijateljskog obruša. U trećem jurišu teško je ranjen u obe noge iz njenačkog mitraljeza, ubio se iz pištolja da nebi živ pao neprijatelju u ruke.

Svojim preživjelim drugovima Danilo je goštao u sjedenju kao divan drug i rukovodilac, pamtio ga i spominja kao heroja, bez obzira što zvanično nije proglašen herojem.

U znak sjećanja i zahvalnosti za sve što je Danilo Borković učinio i doprinjeo ratu i revoluciji, jedna novosagrađena osnovna škola u Bos. Gradšeci od 1979. godine nosi njegovo ime.

Banja Luka juna 1980.g.

Brana Kelabović
Brana Kelabović